

ฐานที่ ๗

ตำแหน่งของผู้รู้

(เมื่อเราได้สวดมนต์บูชาพระรัตนตรัยกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ต่อจากนี้ไปตั้งใจเจริญสมาธิภาวนากันนะ.....)

...ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เป็นตำแหน่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต
ของเราที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เพราะว่าเป็นตำแหน่งเดียวที่จะทำให้
เราหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะหรือความทุกข์ทั้งปวงได้ อย่างน้อยก็เข้า
ถึงความสุขภายใน สุขยิ่งใหญ่ที่ไม่มีประมาณอย่างที่เราไม่เคยเจอ
มาก่อนในชีวิต ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ นี้เป็นตำแหน่งเดียวกันกับที่
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์นับสงฆ์พระองค์ไม่ถ้วน เมื่อ
ท่านทั้งหลายปฏิบัติอย่าง ปล่อยวางทุกสิ่งแล้ว ใจก็มาหยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลาง
กายฐานที่ ๗ ตรงนี้ หยุดนิ่งอย่างเดียวดังแต่เบื้องต้นจนกระทั่ง
บรรลุอนุตรตรัสมาตมิโพธิญาณเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เมื่อพระองค์นำมาอบรมสั่งสอนพระสาวก พระสาวกก็ทำตาม
โดยนำใจมาหยุดนิ่งอยู่ที่ตรงนี้

เมื่อทิ้งทุกอย่าง ปล่อยวางทุกสิ่งแล้ว ใจจะกลับมาหยุดนิ่ง
อยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ แล้วก็ตกศูนย์เข้าไปสู่ภายใน แล้วก็มี
ดวงธรรมเป็นดวงใส ๆ ลอยขึ้นมา

อย่างเล็กขนาดดวงดาวในอากาศ

อย่างกลางขนาดพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญ

อย่างใหญ่ขนาดพระอาทิตย์ยามเที่ยงวัน

สว่างเหมือนดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันหรือยิ่งกว่านั้น แต่จะใส
เหมือนน้ำบ้าง เหมือนกระจกบ้าง เหมือนเพชรบ้างหรือยิ่งกว่านั้น
บ้าง แล้วแต่ตามกำลังบารมีที่ไม่เท่ากัน แล้วในที่สุดก็ได้บรรลุมรรคผล
นิพพาน เป็นพยานในการตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งมี
มากมายนับไม่ถ้วนทีเดียว

เพราะฉะนั้นตำแหน่งฐานที่ ๗ จึงสำคัญมาก ซึ่ง
พญามารบดบังเอาไว้ไม่ให้เราได้มารู้ มาเห็น มาเข้าใจ
หรือมาหยุดนิ่งตรงนี้ บดบังเอาไว้จนกระทั่งเราไม่รู้จัก
ตำแหน่งนี้เลย ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ทำให้เราดับทุกข์ได้
อีกทั้งพญามารยังดึงใจของเราให้หลุดออกจากฐาน
ที่ ๗ ตรึงไปติดในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ธรรมารมณ์
แล้วก็เอากฎแห่งกรรมบังคับเอาไว้ ใจก็จะวนเวียนอยู่

กับสิ่งเหล่านั้น ที่เรียกว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เนิ่นช้าต่อการ บรรลุมรรคผลนิพพาน

เราจึงดำเนินชีวิตผิดพลาดตลอดเวลาที่ผ่านมาด้วยความ
ไม่รู้ของเรา จนกระทั่งมีการบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
นั้นแหละ พระองค์ต้องสละชีวิตจนพบตำแหน่งนี้ ด้วยบารมีธรรม
๓๐ ทศเต็มเปี่ยมบริบูรณ์แล้ว จึงพบตำแหน่งนี้

เพราะฉะนั้นนี่ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเลย ในการที่เราได้รู้จัก
ฐานที่ ๗ ต้องถือว่าเป็นบุญของเราที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ มาพบ
พระพุทธศาสนาวิชชาธรรมกาย พระเดชพระคุณหลวงปู่พระมงคล
เทพมุนี (สด จนฺทสโร) พระผู้ปราบมาร ท่านสละชีวิตค้นพบสิ่งนี้
กลับคืนมาใหม่ แล้วนำมาถ่ายทอดจนกระทั่งถึงเรา เราจึงรู้จักศูนย์กลาง
กายฐานที่ ๗

เพราะฉะนั้นพึงหวงแหนตำแหน่งนี้เอาไว้ให้ดี อย่าให้ใจหลุด
จากตำแหน่งศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ หลุดจากตำแหน่งนี้ใจก็จะมีแต่
ความทุกข์ เพราะหลุดจากตำแหน่งแห่งความสุข หลุดจากตำแหน่งนี้
ก็กลายเป็นผู้ไม่รู้อะไร ต้องอยู่ในตำแหน่งนี้ ต้องฝึกฝนไปเรื่อย ๆ ให้
ชำนาญ ทำทุกวันโดยไม่มีข้อแม้ ข้ออ้าง เงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น

หยุดแรกนี้สำคัญมาก ทำให้เป็น อย่างนี้ ๆ นุ่ม ๆ เบา ๆ
สบาย ๆ ให้ใจใส ๆ ใจเย็น ๆ ให้เราได้มีประสบการณ์ภายใน รู้จัก
คำว่า “ตกศูนย์” มันมีอาการอย่างไร แล้วธรรมดวงแรกที่ปรากฏที่
เรียกว่า “ปฐมมรรค” หรือดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน นั้นมีลักษณะ

เป็นอย่างไรมีสภาธรรมเป็นอย่างไรมีตักขณิกให้ชำนาญให้รู้จักทำซ้ำ ๆ อย่างซ้ำ ๆ ซัด ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า อย่างเบาสบาย

ถ้าเราได้ครอบครองศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ได้ครอบครองดวงปฐมมรรค ต่อไปก็ง่ายแล้ว ไม่ว่าจะเป็นดวงศีล สมาธิ ปัญญา วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ ที่เราได้ยินได้ฟังบ่อย ๆ นั้นก็จะปรากฏเกิดขึ้นให้เราได้ว่า ได้เห็น ได้เป็น ได้มีสภาธรรมอย่างนั้น รู้จักอย่างแจ่มแจ้งว่า ทำไมเรียกว่า ดวงศีล เรียกว่า ดวงสมาธิ เรียกว่า ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ ก็จะแจ่มแจ้งกันไปเรื่อย ๆ

ขึ้นอยู่กับหยุดแรก ถ้าเราวางใจเป็น ให้ความสำคัญกับตรงนี้ไม่ให้หลุดจากตำแหน่งนี้เลย แม้ว่าเราจะหลุดจากตำแหน่งอื่นทางโลกมาแล้วก็ตาม แต่ตำแหน่งนี้รอคอยเราอยู่ หลุดไม่ได้ หลุดเราก็กลายเป็นผู้ไม่รู้ หลุดก็เป็นผู้ที่มีความทุกข์ทรมานของชีวิต จิตก็จะไม่ผ่อนคลาย ไม่บริสุทธิ์เต็มที่

เมื่อใดเห็นธรรมเมื่อนั้นเห็นพระตถาคต

ธรรมดวงแรกนี้สำคัญมาก ถ้าเราทำจนชำนาญ ทำได้คล่องแล้ว เราจะเข้าใจคำว่า **เมื่อใดเห็นธรรมเมื่อนั้นเห็นพระตถาคตเจ้า**

คือวันที่เราเข้าถึงปฐมมรรค หยุดในหยุด นิ่งในนิ่ง ในกลางของกลางดวงปฐมมรรค พอถูกส่วนเราก็จะค่อย ๆ เคลื่อนเข้าไปข้างใน แล้วก็เห็นไปตามลำดับ

เห็นดวงธรรมในดวงธรรม เห็นกายในกายจนกระทั่งไปถึงกายของพระตถาคตเจ้า คือ พระธรรมกายที่อยู่ในตัว เป็นกายผู้รู้

ผู้ต้น ผู้เบิกบานแล้ว เป็นสรวงที่พึงที่ระลึกที่แท้จริงของเรา มีลักษณะสวยงามมาก ได้ลักษณะมหาบุรุษครบถ้วนทุกประการ เกตุดอกบัวตูม อิริยาบถสมาธิ นั่งอยู่บนแผ่นฉนวน กลมแบนใส ๆ หันหน้าออกไปทางเดียวกับตัวของเรา นั่นแหละพระตถาคตเจ้าที่แท้จริงที่อยู่ในตัวของเรา ซึ่งมีลักษณะเหมือนพระตถาคตเจ้าที่อยู่ในกายพระมหาบุรุษ หรือพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราก็เป็นกายธรรมเช่นเดียวกัน แต่ของท่านเป็นกายธรรมอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า มีลักษณะหน้าตาเหมือนกัน ต่างแต่ขนาด ความบริสุทธิ์ ความใสที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นเมื่อใดเห็นธรรมก็จะเห็นพระตถาคตเจ้า และก็จะเข้าใจคำว่า “พระตถาคตเจ้า” เพิ่มขึ้น

ชีวิตของโลกมายาจะสิ้นสุดเมื่อใจหยุดหนึ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เราจะเข้าถึงชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งเป็นสัจธรรม คือสิ่งที่เป็นอย่างจริง เป็นชีวิตภายใน ชีวิตภายนอกเป็นชีวิตของโลกมายาไม่จริง ไม่มีสาระแก่นสารอะไรทั้งนั้น

เพราะฉะนั้นใจหยุดจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่พระเดชพระคุณหลวงปู่พระผู้ปราบมาร ท่านเทศน์ย้ำอยู่เสมอว่า “หยุดเป็นตัวสำเร็จ” ที่จะทำให้แจ่มแจ้งทั้งเรื่องทางโลกและทางธรรม ทำให้แจ่มแจ้งเหมือนเราดิ่งของออกจากที่มีดมาอยู่กลางแจ้ง ก็เห็นชัดเจนว่า มันคืออะไร ใจหยุดนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก

ชีวิตคือการเข้าถึง กลางใจที่หยุดนิ่งนั้นเรื่อยไป จึงจะพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามารที่เขาเอากิเลสอาสวะมา

บังคับบัญชาให้เราตกเป็นบ่าวเป็นทาสของเขา บังคับให้เรากระทำผิดทางกายวาจาใจด้วยความไม่รู้ แล้วก็เอาวิบากกรรมมาบังคับเข้าไปอีก อีกทั้งเอาธาตุปิตธาตุบังไม่ให้รู้เรื่องราวสิ่งเหล่านี้ด้วย เราจึงต้องเสียเวลาในการเวียนว่ายตายเกิดมานับภพนับชาติไม่ถ้วน

การเกิดมาด้วยความไม่รู้เป็นอันตรายอย่างยิ่ง เพราะชีวิตก็จะวนเวียนอยู่ในภพ ๓ อยู่ในคติทั้งสอง คือ สุกตีกับทุคติ วนไปเวียนมาอยู่อย่างนี้

เพราะฉะนั้นเมื่อมีการบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สิ่งเหล่านี้ก็หมดไป ด้วยการปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์ ที่ให้ทิ้งทุกอย่าง ปล่อยวางทุกสิ่ง นิ่งอย่างเดียว นิ่ง ๆ นุ่ม ๆ เรื่อยไปเลย อย่างสบาย ๆ เอาตรงนี้ให้ได้ซะก่อน ให้รู้จักเข้าใจหยุดนิ่งเป็นอย่างไร ตกศูนย์เป็นอย่างไร ธรรมดวงแรกเป็นอย่างไร ความบริสุทธิ์เป็นดวงใส ๆ ถูกส่วนเป็นอย่างไร ทำความรู้จักตรงนี้ให้ดีให้แจ่มแจ้ง

เพราะฉะนั้นเวลาที่เหลืออยู่นี้ เราก็ฝึกใจให้หยุดนิ่งนุ่ม ๆ อย่างเบา ๆ สบาย ๆ ใจใส ๆ ใจเย็น ๆ ประคองใจให้หยุดนิ่งด้วยบริกรรมภาวนาในใจเบา ๆ ว่า สัมมา อะระหัง เรื่อยไปนะ ต่างคนต่างนั่งกันไปเงียบ ๆ

อาทิตย์ที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

เวลามีค่าล้ำ
เกินกว่าทรัพย์สินมากมาย
ใช้เพื่อหยุดมุ่งหมาย
จงอย่าได้เกียจคร้าน

บรรยาย
โกฏิล้าน
ไปสู่ธรรมเฮย
ปล่อยฟังชานเสมอ

ตะวันธรรม